

Starší Michael John U. Teh
Sedmdesátník

Nebo kdež jest poklad váš

Pokud si nedáme pozor, začneme se honit za světskými věcmi na úkor těch duchovních.

Krátce po generální konferenci v říjnu 2007 mi jeden z bratří sdělil, že to potrvá nějakých sedm let, než budu znovu vystaven takovému úzkostnému zážitku. Ulevilo se mi a řekl jsem mu, že to budu považovat za svých „sedm let [hojnosti]“. Inu, teď tu stojím znovu; mých sedm let hojnosti skončilo.

V lednu jsme byli s mou drahou ženou Grace pověřeni, abychom navštívili členy na Filipínách, kteří utrpěli velké ztráty v důsledku silného zemětřesení a supertajfunu. Měli jsme velkou radost, protože toto pověření bylo odpovědí na naše modlitby a svědectvím o milosrdenství a dobrotě milujícího Otce v nebi. Naše touha vyjádřit těmto lidem osobně lásku a zájem byla naplněna.

Většina členů, s nimiž jsme se setkali, nacházela stále ještě provizorní přístřeší ve stanech, společenských centrech a v církevních sborových domech. Domy, které jsme navštívili, byly buď zastřešené jen z části, nebo jim střecha chyběla úplně. Lidé toho mnoho neměli ani předtím, a o to málo, co měli, teď přišli. Všude bylo plno bláta a sutin. Oni však byli vděční i za tu trochu pomoci, jíž se

jim dostalo, a navzdory velmi těžké situaci byli v dobré náladě. Když jsme se jich ptali, jak to zvládají, všichni

rezolutně odpovídali: „Dobře.“ Jejich víra v Ježíše Krista jim očividně dodávala naději, že všechno nakonec dobře dopadne. V každém domově a v každém stanu jsme se se sestrou Tehovou od těchto věrných Svatých něčemu naučili.

V dobách pohrom a neštěstí má Pán způsob, jak nám pomoci přehodnotit naše zájmy a priority. Najednou na všech těch materiálních věcech, kvůli nimž jsme se tolik namáhali, abychom si je mohli pořídit, nezáleží. Jediné, na čem záleží, je naše rodina a vztahy s druhými. Jedna dobrá sestra to vyjádřila takto: „Když voda opadla a nastal čas začít uklízet, rozhlédla jsem se po svém domě a pomyslela si: ‚Jejda, za ty roky jsem nashromáždila spoustu zbytečností.‘“

Domnívám se, že tato sestra získala lepší náhled na věc a od nynějška se bude velmi obezřetně rozhodovat, které věci jsou nezbytné a bez kterých se dokáže obejít.

Za ta léta, co pracujeme se spoustou členů, s potěšením sledujeme, jak oplývají duchovní silou. Také jsme mezi těmito věrnými členy svědky jak hojnosti, tak nedostatku materiálních věcí.

Pro většinu z nás je nutností vydělávat peníze a pořizovat si světské statky, protože potřebujeme uživit rodinu. Zabírá nám to spoustu času a pozornosti. Svět nám toho nabízí nekonečně mnoho, takže je nesmírně důležité, abychom se naučili rozpoznávat, kdy toho už máme dost. Pokud si nedáme pozor, začneme se honit za světskými věcmi na úkor těch duchovních. Naše snaha dosahovat duchovních a věčných cílů pak ustoupí do pozadí, místo aby tomu bylo naopak. Naneštěstí se zdá, že panuje silná tendence pořizovat si toho víc a víc a vlastnit to nejnovější a nejmodernější.

Co můžeme dělat pro to, abychom nepodléhali pokušení kráčet touto cestou? Jákob radí: „Pročež, neutrácejte peníze za to, co nemá žádné ceny, ani nepracujte pro to, co nemůže uspokojit. Poslouchejte mne pilně a pamatujte na slova, která jsem promlouval; a pojdte k Svatému Izraelskému a hodujte na tom, co nehyne, ani se nemůže zkazit, a nechť se duše vaše těší z tučnosti.“¹

Doufám, že nikdo z nás neutrácí peníze za to, co nemá žádné ceny, ani nepracuje pro to, co nemůže uspokojit.

Spasitel učil jak Židy, tak Nefity tomuto:

„Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdež mol a rez kazí, a kdež zloději vykopávají a kradou.

Ale skládejte sobě poklady v nebi, kdež ani mol ani rez nekazí, a kdež zloději nevykopávají ani nekradou.

Nebo kdež jest poklad váš, tuť jest i srdce vaše.“²

Při jiné příležitosti použil Spasitel toto podobenství:

„Člověka jednoho bohatého hojně úrody pole přineslo.

I přemýšlel sám v sobě, řka: Co učiním? Nebo nemám, kde bych shromáždil úrody své.

I řekl: Toto učiním: Zbořím stodoly své, a větších nastavím, a tu shromáždím všechny své úrody i zboží svá.

A díím duši své: Duše, máš mnoho statku složeného za mnohá léta, odpočívej, jez, pí, měj dobrou vůli.

I řekl jemu Bůh: Ó blázne, této noci požádají duše tvé od tebe, a to, cožs připravil, či bude?

Taktť jest, kdož sobě poklady shromáždí, a není v Bohu bohatý.“³

President Dieter F. Uchtdorf nám před nedávnem dal tuto radu:

„Náš Nebeský Otec vidí naše skutečné možnosti a schopnosti. Ví o nás to, co o sobě nevíme ani my sami. Během života nás inspiruje k tomu, abychom naplňovali míru svého stvoření, abychom vedli dobrý život a abychom se vrátili do Jeho přítomnosti.

Proč tedy věnujeme tolik času a energie věcem, jež jsou tak prchavé,

tak nepodstatné a tak povrchní? Odmítáme si v honbě za banalitami a pomíjivostí uvědomit onu pošetilost?“⁴

Všichni víme, že náš seznam světských pokladů sestává z pýchy, bohatství, materiálních věcí, moci a poct lidí. Nezasluhují si více času a pozornosti, a tak se místo toho zaměřím na věci, které představují naše poklady v nebi.

Jaké poklady si můžeme v nebi ukládat? Pro začátek by bylo dobré, abychom získali křesťanské vlastnosti, jako je víra, naděje, pokora a pravá láska. Opakovaně se nám dostává rady, abychom „[odložili] přirozeného člověka a ... [stali] se jako dítě“.⁵ Spasitel nás nabádá, abychom usilovali o to, abychom byli dokonalí, tak jako je On sám a jako je náš Nebeský Otec.⁶

Zadruhé – je zapotřebí, abychom investovali více plnohodnotně stráveného času a úsilí do posilování vztahů v rodině. Koneckonců, „rodina je ustanovena Bohem. Je to ta nejdůležitější jednotka v čase i na věčnosti.“⁷

Zatřetí – poznávacím znamením opravdového následovníka Krista je služba druhým. Ježíš řekl: „Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“⁸

Začtvrté – osvojování si nauky Kristovy a posilování vlastního svědectví je práce, jež přináší opravdovou

radost a uspokojení. Je třeba, abychom neustále studovali slova Kristova, jak jsou obsažena v písmech a ve slovech žijících proroků. „Neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti.“⁹

Na závěr bych se s vámi rád podělil o příběh 73leté vdovy, s níž jsme se setkali během svého pobytu na Filipínách:

Když zemětřesení zasáhlo ostrov Bohol, dům, který s již zesnulým manželem s takovou námahou postavili, se sesul k zemi a v jeho troskách zahynula její dcera s vnukem. Zůstala sama a musí pracovat, aby se užívala. Stala se pradenou (pere v ruce) a musí několikrát za den vyjít a zase sejít vysoký kopec, aby si nanosila vodu. Když jsme ji navštívili, stále ještě bydlela ve stanu.

Toto jsou její slova: „Starší, přijímám vše, čím Pán chce, abych si prošla. Nereptám. Nesmírně si vážím svého chrámového doporučení a mám ho schované pod polštářem. Chci, abyste věděl, že ze svého skrovného příjmu pradeny platím plný desátek. Ať se stane cokoli, vždy budu platit desátek.“

Svědčím o tom, že naše priority, tendence, sklony, touhy, chutě a vášně budou mít přímý dopad na náš další stav. Vždy pamatujme na slova Spasitele: „Nebo kdež jest poklad váš, tuť bude i srdce vaše.“ Kéž máme srdce na tom pravém místě; o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. 2. Nefi 9:51.
2. Matouš 6:19–21; viz také 3. Nefi 13:19–21.
3. Lukáš 12:16–21.
4. Dieter F. Uchtdorf, „O lítosti a předsevzetích“, listopad 2012, 22.
5. Mosiáš 3:19.
6. Viz 3. Nefi 12:48.
7. *Příručka 2: Správa Církve* (překlad vybraných kapitol, 2010), 1.1.1.
8. Matouš 25:40.
9. 2. Nefi 32:3.

Starší Marcos A. Aidukaitis
Sedmdesátník

Nedostává-li se vám moudrosti

Bůh zjeví pravdu těm, kteří ji hledají tak, jak je to předešláno v písmech.

Nedávno si můj desetiletý syn četl na internetu o lidském mozku. Chce být jednou chirurgem. Není těžké všimnout si toho, že je mnohem chytřejší než já.

Máme rádi internet. Doma komunikujeme s rodinou a s přáteli na sociálních sítích, přes e-maily i jinak. Mé děti dělají většinu úkolů do školy přes internet.

Ať máme jakoukoli otázku, když potřebujeme více informací, podíváme se na internet. Během vteřin máme informací spoustu. Je to úžasné.

Internet poskytuje mnoho příležitostí k učení. Avšak Satan si přeje, abychom se cítili bídňě, a tak překrucuje pravý účel všeho. Využívá tento skvělý nástroj, aby rozsával pochybnosti a obavy a ničil víru a naději.

Na internetu je toho tolik, že musíme pečlivě zvažovat, do čeho máme investovat své úsilí. Satan nás může zaneprázdnit, odvést naši pozornost a nakazit nás tím, že se budeme probírat informacemi, z nichž většina může být pouhý odpad.

A člověk se nemá přehrabávat v odpadcích.

Poslechněte si tuto radu z písem: „Duch Kristův je dán každému

člověku, aby mohl rozeznávat dobro od zla; pročez, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročez můžete věděti ..., že je od Boha.“¹

Ve skutečnosti čelíme témuž problému, před jakým stál mladý Joseph Smith. I nám se často nedostává moudrosti.

V království Božím se hledání pravdy cení, jsme k tomu povzbuzováni a nijak v tom nejsme omezováni ani zastrášováni. Sám Pán důrazně radí členům Církve, aby usilovali o poznání.² Řekl: „Hleďte pilně ...; ano, vyhledávejte slova moudrosti z nejlepších knih; usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou.“³ Jak ale můžeme rozpoznat pravdu ve světě, který je v útocích na věci týkající se Boha stále nevybíravější?

Písma nás učí, jak na to:

Zprv – pravdu můžeme poznat tím, že si budeme všimnout jejího ovoce.

Pán ve svém velikém Kázání na hoře řekl:

„Takt každý strom dobrý ovoce dobré nese, zlý pak strom zlé ovoce nese. ...